

SEBASTIÀ
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

Acollir, una forma gratuïta de confiar i estimar

En qualsevol situació humana ens retrobem constantment amb persones conegudes i amics i amigues de sempre. Tot i això, *hi ha algú que toca a la porta* o ronda per les rodalies de la parròquia. Potser ho fa per primera vegada. Qui sap per què, però hi són: uns pares, uns avis, una mare o un pare immigrant, un pobre o un sense llar, un desocupat, un jove, uns infants... Ens trobam davant **ocasions freqüents que ens brinden la possibilitat de ser acollidors i exercir l'autèntica caritat** envers els nostres germans de qualsevol raça, condició social, situació econòmica o política.

Qui hi ha a la porta i toca a crits o en silenci? Qui de nosaltres està atent i intueix aquestes noves veus que se senten i aquestes presències que s'acosten, i ens brinden la possibilitat de l'aproximació? Hi ha una aproximació obligada als de sempre. Amb aquests, resulta fàcil d'entendre que aquesta és la nostra situació permanent, però pot passar que ens costi d'acceptar que «la parròquia és l'Església entre les cases», una Església que adquireix tons i cara de veïnatge. La casa té una enorme importància perquè l'acollida sigui un fet de normalitat, una cosa quotidiana. Acollint la Paraula de Déu, veim que Abraham, Marta i Maria acullen a casa seva.

L'acollida ja és una forma gratuïta d'estimar, perquè suposa fer el primer pas fins i tot sense esperar necessàriament que l'altre el faci. Ja el fet que algú s'apropi vol dir que ha fet aquest pas i necessita ser correspost. Quin plantejament d'acollida tenim en les nostres famílies? I a les nostres parròquies i comunitats? Som d'aquells que acullen o encara som dels que necessiten ser acollits? Quina sensibilitat manifestam i quant de temps hi dedicam? Ben segur que se'ns presenten innombrables ocasions i cal respondre-hi comptant amb la més completa varietat de matisos.

*L'acollida és també un acte de confiança que pot generar credibilitat en aquells que són rebuts amb amabilitat. La Paraula de Déu ens presenta el valor de l'acollida. Una acollida que sobresurt per la seva qualitat i exquisidesa, plena de detalls humans i de profunditat religiosa. Pensem en els **joves**: ens donen moltes oportunitats d'obrir-nos a realitats noves a partir de les quals serà més fàcil el diàleg entre generacions. I pensem també en els **malalts**: perquè són la*

part més necessitada de companyia, d'afecte, d'empatia, de solidaritat, i constitueixen el referent que ens fa sortir de nosaltres mateixos per acollir una de les preferències més notables de Jesús.

*L'acollida té una altra dimensió que ens llança «cap a fora», a relacionar-nos amb les persones allí on es troben, on treballen i viuen, també amb els nouvinguts, els migrants. L'acollida tindrà uns altres tons de presència i l'actitud serà més missionera, sense treure aquella qualitat fonamental en tota casta d'acollida. **Acollir**, en aquesta situació, és avui, per a tot cristià que vol ser testimoni de Jesucrist, **una forma peculiar de «ser» en el món tal com ho feia Jesús, tractant tota mena de persones i col·laborant amb tothom, descobrint en cadascú la seva proximitat o la seva llunyania del Regne de Déu.** M'he de demanar: de totes les possibilitats a partir de tantes situacions humanes que hi ha, *al costat de quina persona o grup de persones em sent cridat a treballar, fent-ne un gest continuat d'acollida a l'estil de Jesús?**

Paraules
de vida

SEBASTIA
TALTAVULL ANGLADA,
Bisbe de Mallorca

Acoger, una forma gratuita de confiar y amar

Palabras
de vida

En cualquier situación humana nos encontramos constantemente con personas conocidas y amigos y amigas de siempre. Con todo, *hay alguien que llama a la puerta* o ronda por los alrededores de la parroquia. Quizás lo hace por primera vez. Quién sabe por qué, pero están: unos padres, unos abuelos, una madre o un padre inmigrante, un pobre o un sin techo, un parado, un joven, unos niños... Nos encontramos ante **ocasiones frecuentes que nos brindan la posibilidad de ser acogedores y ejercer la auténtica caridad** hacia nuestros hermanos de cualquier raza, condición social, situación económica o política.

¿Quién está a la puerta y llama a gritos o en silencio? ¿Quién de nosotros está atento e intuye estas nuevas voces que se oyen y estas presencias que se acercan, y nos brindan la posibilidad de la aproximación? Hay una aproximación obligada a los de siempre. Con estos, resulta fácil de entender que esta es nuestra situación permanente, pero puede pasar que nos cueste aceptar que «**la parroquia es la Iglesia entre las casas**», una Iglesia que adquiere tonos y rostro de vecindad. La casa tiene una enorme importancia para que la *acogida* sea un hecho de normalidad, una cosa cotidiana. Acogiendo la Palabra de Dios, vemos que Abraham, Marta y María *acogen en su casa*.

La acogida ya es una forma gratuita de amar, porque supone dar el primer paso incluso sin esperar necesariamente que el otro lo dé. Ya el hecho de que alguien se acerque quiere decir que ha dado este paso y necesita ser correspondido. *¿Qué planteamiento de acogida tenemos en nuestras familias? ¿Y en nuestras parroquias y comunidades? ¿Somos de los que acogen o todavía somos de los que necesitan ser acogidos? ¿Qué sensibilidad manifestamos y cuánto tiempo le dedicamos?* Seguro que se nos presentan innumerables ocasiones y hay que responder a ellas contando con la más completa variedad de matices.

La acogida es también un acto de confianza que puede generar credibilidad en aquellos que son recibidos con amabilidad. La Palabra de Dios nos presenta el *valor de la acogida*. Una acogida que sobresale por su calidad y exquisitez, llena de detalles humanos y de profundidad religiosa. Pensemos en los **jóvenes**: nos dan muchas oportunidades de abrirnos a realidades nuevas a partir de las que será más fácil el diálogo entre generaciones. Y pensemos también en los **enfermos**: porque son la parte más necesitada de compañía, de afecto, de empatía, de solidaridad, y constituyen el referente que nos hace salir de nosotros mismos para acoger una de las preferencias más notables de Jesús.

La acogida tiene otra dimensión que nos lanza «hacia fuera», a relacionarnos con las personas allí donde se encuentran, donde trabajan y viven, también con los recién llegados, los migrantes. La acogida tendrá otros tonos de presencia y la actitud será más misionera, sin quitar aquella cualidad fundamental en toda clase de acogida. **Acoger**, en esta situación, es hoy, para todo cristiano que quiere ser testigo de Jesucristo, **una forma peculiar de «ser» en el mundo tal como lo hacía Jesús, tratando a toda clase de personas y colaborando con todos, descubriendo en cada uno su cercanía o lejanía del Reino de Dios**. Tengo que preguntarme: de todas las posibilidades a partir de tantas situaciones humanas que existen, *¿al lado de qué persona o grupo de personas me siento llamado a trabajar, haciendo de ello un gesto continuado de acogida al estilo de Jesús?*

Dilluns, 21.

Dilluns de la setmana XVI.

Sant Llorenç de Bríndisi, santa Praixedis, sant Víctor de Marsella, beat Simó Reynés i companys, màrtirs. Missa: Ex 14, 5-18; Ex 15, 1-2. 3-4. 5-6; Mt 12, 38-42.

Dimarts, 22.

Santa Maria Magdalena,

sants Felip Evans i Joan Lloyd. Missa: Ct 3, 1-4a / 2Co 5, 14-17; Sal 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9; Jn 20, 1-2. 11-18.

Dimarts, 23.

Santa Brígida,

sant Ezequiel profeta, sant Joan Casià. Missa: Ga 2, 19-20; Sal 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11; Jn 15, 1-8.

Dijous, 24.

Dijous de la setmana XVI.

Sant Sarbeli Makluf, santa Cristina, santa Eufràsia. Missa: Ex 19, 1-2. 9-11. 16-20b; Dn 3, 52a. 52b. 53. 54. 55. 56; Mt 13, 10-17.

Divendres, 25.

Sant Jaume el major, apòstol;

sant Cugat, sant Teodemir. Missa: Fets 4, 33 - 5, 12. 27-33. 12, 1b. 2; Sal 66, 2-3. 5. 7. 8; 2Co 4, 7-15; Mt 20, 20-28.

Dissabte, 26.

Sants Joaquim i Anna,

sant Erast, santa Bartomeva Capitanio. Missa: Ex 24, 3-8; Sal 49, 1-2. 5-6. 14-15; Mt 13, 24-30.

Diumenge, 27.

Diumenge XVII de durant l'any i setmana I del saltiri.

Sant Pantaleó, sant Simeó Estilita, sant Aureli, beat Jesús Eduard Massanet. Missa: Gn 18, 20-32; Sal 137, 1-2a. 2bc-3. 6-7. 8; Lc 11. 1-13.

Memòria Càritas Mallorca 2024: Compromís amb la dignitat i l'esperança social

El 30 de juny va tenir lloc la presentació de la Memòria de Càritas 2024 a càrrec del bisbe Mons. Sebastià Taltavull i l'equip directiu de l'entitat. L'informe conclou que durant el 2024, Càritas Mallorca ha atès 7.783 persones i ha donat resposta a 37.360 peticions d'ajuda, moltes de relacionades amb necessitats bàsiques, orientació, formació i habitatge. Més de la meitat de les persones ateses (56%) són migrants en situació administrativa irregular, col·lectiu especialment vulnerable. L'acompanyament mitjà per persona és de 2,5 anys, fet que mostra la complexitat de les situacions abordades. L'exclusió residencial continua sent una problemàtica greu: un 45% de les persones comparteixen habitatge, sovint amb desconeguts, generant inestabilitat, especialment a infants. L'entitat ha invertit 3,7 mi-

lions d'euros en 176 projectes socials, destacant els destinats a ajudes directes per a alimentació, habitatge i formació. Càritas també ha desenvolupat accions en àrees com l'atenció psicosocial, amb 940 intervencions, i l'assessorament jurídic, especialment en temes d'estrangeria. L'economia solidària ha permès formar i inserir laboralment centenars de persones, a través de tallers i programes com Eines X Inserció. A escala internacional, s'han impulsat projectes d'emergència i reconstrucció a Gaza, Ucraïna, Haití i Mali. Tot això ha estat possible gràcies a la col·laboració de 825 voluntaris, 514 socis, 1.139 donants i 239 entitats. Amb la campanya "Mentre hi hagi persones, hi ha esperança", Càritas apel·la a la solidaritat, la fraternitat i la defensa de la dignitat humana per construir una societat més justa.

31 alumnes de Montisíon van fer un tram del Camí Ignasià. Del 16 al 20 de juny, un grup de 31 alumnes de 1r de Batxillerat del Col·legi Montisíon de Palma, acompanyats per sis professors i un jesuïta, va recórrer les quatre primeres etapes del Camí Ignasià, des d'Araia fins a Loiola. Va ser una experiència de pelegrinatge que els va acostar a les arrels de la seva espiritualitat ignasiana i els va ajudar a trobar Déu enmig de la natura, del silenci, de la pregària i de tot allò que el camí oferia.

Cloenda del curs 2024/25 dels col·legis diocesans a Trui Teatre

El 27 de juny de 2025, prop de 700 docents dels 13 col·legis diocesans de Mallorca i Menorca es van reunir al Trui Teatre per celebrar l'acte de cloenda del curs escolar. L'esdeveniment, que va incloure una jornada de formació i reconeixement, va comptar amb la presència del bisbe Mons. Sebastià Taltavull, i el conseller d'Educació, Antoni Vera. Per primera vegada hi participà també el professorat del col·legi Sant Francesc d'Assís de Menorca. La trobada va destacar per la ponència del psicòleg Víctor Amat i una taula rodona sobre els reptes educatius de les escoles diocesanes. El Cor de Sant Josep Obrer, en el marc del seu 25è aniversari, va oferir una actuació que va donar un toc emotiu i artístic a la jornada. L'acte va reforçar la cohesió i el compromís dels equips docents amb l'educació integral dins l'àmbit diocesà.

Pujada de la Gent Gran de Bunyola a Lluc. Com és tradició cada any per aquestes dates, la Gent Gran de Bunyola va fer la seva entranyable visita a la Mare de Déu de Lluc, un costum antic i profundament arrelat als cors dels bunyolins i bunyolines. Després de la salutació a la Moreneta, els participants van assistir a la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mn. Malachy Igbokwe, que els va acollir amb afecte i va oferir unes paraules molt properes i agraiades. Durant la celebració, les dues persones més majors del grup van fer una emotiva ofrena floral, acompanyades també per representants de l'Ajuntament de Bunyola que van voler sumar-se a la peregrinació.

Lectura del llibre del Gènesi

18, 1-10a

Diumenge XVI de durant l'any

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i va veure tres homes aturats davant ell. Tot d'una que els va veure correu a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins en terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vos preg que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que duguin aigua per rentar-vos els peus i reposau a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a cercar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.» Ells li respongueren: «Molt bé. Fé tal com has dit.» Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fé'n panets.» Després correu cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparàs tot d'una. Quan tot era a punt, prengué brossat, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells davall l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li demanaven: «¿On és Sara, la teva esposa?» Abraham respongué: «És dins la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

Salm responsorial (salm 14)

Senyor, ¿qui podrà estar a ca vostra?

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

1, 24-28

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuu en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos que és l'Església. Ara jo som servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciam. Sense fer distincions, amonestam tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc

10, 38-42

En aquell temps Jesús entrà a un poblet, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt enfenada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, ¿no us fa res que la meua germana m'hagi deixat tota sola a servir? Digau-li, per favor, que m'ajudi.» El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i ansiosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà presa.»

Lectura del llibre del Gènesi

18, 1-10a

Domingo XVI del tiempo ordinario

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, porque hacía calor. Alzó la vista y vio tres hombres en pie frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda y se prosternó en tierra, diciendo: -Señor, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un pedazo de pan para que cobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a vuestro siervo. Contestaron: -Bien, haz lo que dices. Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: -Aprisa, tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz una hogaza. Él corrió a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase en seguida. Tomó también cuajada, leche, y el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba en pie bajo el árbol, ellos comieron. Después le dijeron: -¿Dónde está Sara, tu mujer? Contestó: -Aquí, en la tienda. Añadió uno: -Cuando vuelva a verte, dentro del tiempo de costumbre, Sara habrá tenido un hijo.

Salmo responsorial (salmo 14)

Senyor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?

Lectura de la carta del Apóstol san Pablo a los Colosenses

1, 24-28

Hermanos: Me alegro de sufrir por vosotros: así completo en mi carne los dolores de Cristo, sufriendo por su cuerpo que es la Iglesia. Dios me ha nombrado ministro de la Iglesia, asignándome la tarea de anunciaros a vosotros su mensaje completo: el misterio que Dios ha tenido escondido desde siglos y generaciones y que ahora ha revelado a su pueblo santo. Dios ha querido dar a conocer a los suyos la gloria y riqueza que este misterio encierra para los gentiles: es decir, que Cristo es para vosotros la esperanza de la gloria. Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para que todos lleguen a la madurez en su vida cristiana.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

10, 38-42

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Ésta tenía una hermana llamada María, que, sentada a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Y Marta se multiplicaba para dar abasto con el servicio; hasta que se paró y dijo: -Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola con el servicio? Dile que me eche una mano. Pero el Señor le contestó: -Marta, Marta: andas inquieta y nerviosa con tantas cosas: sólo una es necesaria. María ha escogido la parte mejor, y no se la quitarán.